

HORTOBÁGY.

DEBRECZENI HETILAP

KÖZHASZNU ÉS MULATTATÓ TARTALOMMAL.

Hirdetési
Négyhasábos péntek
egyszeri hirdetésnek
háromszorinál 4 kr. több-
szörinél vagy nagy ter-
jedelmű hirdetésnél ár-
leszámítás.
Egyes szám ára
15 kr.

Megjelen
minden vasárnap.
Előfizetési ára egy évre
6 frt, fél évre 3 frt,
három hónapra 1 frt. 80 kr.
Szerkesztő és ki-
adóhivatal a czeg-
lédutezai 2151. sz. Bánki-
házban.

3. szám.

Második évfolyam. 1863.

Január 18.

Utczai iskolák, ingyenoktatással.

(Vége.)

Ott kell kezdenem, hogy ezen szónak „város” tiszta fogalmából kiindulva, a Debreczen határán levő bel- és külteleg, úgy az egész erdőség is, az összes városi lakosság egyetemének birtoka, s az előjáróság gondjaira bízott tulajdona: az összes lakosság nyert azok némely részére királyi adománylevelet, az összes lakosság szerezte meg előjárói által a később megszerzeteket, és így azoknak természetben, vagy más módon használásához az összes lakosság egyetemének van joga s e jogról az rendelkezhetik is. Ezek szerint, valamint soha nem tartottam igazságosnak, hogy hajdan minden 5 frt adója után egy ölfát, 1 frt váltságért csak a polgár kapott; (mindamellett még is fájt a jogcsontítás, midőn 1850-ben a fellejtés, meghallgatásunk nélkül mindenkitől elvétetett,) úgy nem tartom igazságosnak a mostani alapot sem, melynél fogva a négyszeresen megnövelt adóhoz képest, minden 20 frt adó után csak a házbirtokosok kapnak egy öl fabeli illetményt.

Sokat hallottuk emlegetni, hogy amily arányban járul a város lakosa a városi közterhekhez, oly arányban igényelhet hasznélvezetet a városi közös vagyontól. Az elv nagyon szép, helyes, és igazságos, de gyakorlatilag aligha jól volt, és van alkalmazva. Az adó volt és van véve most is kulcsul; ugyde az adó nem városi közteher; ha pedig annak vetetni megengednők, miért nem adunk akkor fellejtést azon kereskedőknek, azon iparosnak, azon tanya- vagy kaszáló és majorsági földbirtokosnak is, ki nagy adót fizet, de történetből háza nincsen? Vagy ne vegyük az adót városi köztehernek, de vegyük olyanul a katonatartást, a lóval szekérrel való szolgálatot. Ugyan kérdem, kap-e fellejtést azon talyigás, fuvaros, vagy azon számos igavonó marhát tartani kénytelen tanya- és kaszálóbirtokos, ki lovával szekérével azért szolgál, mert lovat tart, de ismét történetből háza nincsen?

„Jaj de ez polgári facompetentia, már a neve is mutatja, hogy ahoz csak polgárnak van joga”, mondhatják a kulcs oltalmazói. Ugyde a külvárosi házbirtokosok nem polgárok, de azért (s igen igazságosan, mert ők is városi lakosok) kapnak fél-fél ölfát; ellenben ismerünk nem egykét polgárt, kiknek jelenleg házuk nincsen s e miatt, bár valóságos okleveles polgárok, nem élvezik a faizást azon erdőből; melynek megszerzéséhez ők vagy apáik járultak. De nézzünk szélyel az utcán; — itt van egy rongyos házacska, egy katona is alig kap benne szállást, de gazdája nagy tanyával s majorsággal bir, 200 frtnál is több adót fizet s kikapja a 10 öl fát, mint a fa-competentia maximumát; tanyáján kinn lakván, e fára nincsen szüksége, eladja mind s nyerekedik rajta; *) a mellette való derék nagy ház sokszor egész kaszárnya, — gazdája csak 40 frt adót fizet s így csak két ölecskéhez juthat; ámde többre van szüksége, s megveszi jó drágán szomszédja 10 ölet; — aránytalanság itt, aránytalanság amott.

*) Csak a gőzmalom 150 ölfát vásárolt 9 frtjával 1862-ben egyesektől, 1861-ben pedig sokkal többet.

Az ily ellentéteknek nagy számát idézhetném még elő, mik a kulcs igazságtalanságát s gyakorlatilag alkalmazhatlanságát bizonyítják, de céломra a felhozottakat is elégnek tartom.

Miután e hibás kulcs alkalmazásával számos lakostársunk tetteleg kizáratik azon erdő használásából, mely pedig nekik is, mint a város egyetemét kiegészítő résznek elvitázhatlanul jogos tulajdona, de másrésről, ha városunknak valamennyi lakosa, — amint pedig igazságosnak kellene, — természetben venné ki az erdőből öt megillető hasznélvezetet, legalább iskétannyi erdőre lenne szükségünk, hogy minden jogosított legalább egy ölfát kaphasson, s amellet a város háztartására, iskolák, egyházak, kórházak számára szükséges famennyiség is előálltassék; ugyanezért javaslatba hozni bátorodom: tartsuk fel ugyan a minket, mint a városi közönség egyetemét képzőket illető tulajdoni jogot, de szent célok elérése, üdvös intézmények előállithatása végett mondjunk le azon fellejtésről, mit eddig is tévesztett arányban, velünk hasonló joggal bíró lakostársainknak egyáltalában nem igazságos kizárásával s jogcsontításával élveztünk; ily nemes lemondáson, ily szép önmegtágadáson, lehetetlen, hogy isten áldása ne maradjon; lehetetlen, hogy a létrehozandó szent célok s üdvös intézmények jótékonyosságát majdan élvező utódok áldást és hálat ne mondjanak a nemesen lemondók poraira.]

De beszéljünk számokban, miket ha valódiak, megczáfolni nem lehet. Ugynevezett polgári fellejtés gyanánt felszámított a jelen közigazgatási évre mintegy 6200 öl fa; ennyit tehát biztosan vehetünk kiindulási alapul. A fa öle mérsékelt áron 4 1/2 ofrtjával mindenkor eladható lévén, (sőt 5 frtjával is biztosan megvennék) jó bevényt jelent, melyből levágásért ölenként 1 frtjával — sokkal többel nem lehet, — 6,200 ofrtot leszámítván, maradna még jótékony célokra fordítható összeg 21,700 ofrt. Egyegy iskolaépületet, ha a telek üres telkekből, vagy az utcákból kitelhetnék, az emeletben — emeletes épületet azért javaslok, mert kevesebbe kerül, — a tanító számára egypár szobát, konyhát, kamarát, földszint 100 gyermek befogadására iskolatermet, s egy fákamarát számítva, 4000 frtból kiállithatni, s 1000 frtból teljesen felszerelhetni vélek; tehát a 13 iskolai épületre s felszerelésére 65,000 frt, mely összeget az évenként bejövő 21,700 frt 3 év alatt tökéletesen fedezni képes leend.

Három év alatt fölépülvén s minden szükségességgel felszereltetvén a 13 elemi iskola: az évenként mindig bejövő 21,700 frt ismét más üdvös célokra lenne annyi évig fordítandó, mennyit egyik, vagy másik kijelölt intézetnek létrehozása igényelne. Nem nagy föttörésbe kerülne előszámlálni azon sok hasznos, és jótékony intézetet, melyeket mindeddig magunk, embertársaink s gyermekeink nagy kárával nélkülözünk; azonban csak néhány föbbit említek meg mint: polgári kórház (a mostani alig érdemli e nevezetet,) egybekötésben az utcán s házankinti koldulás megszüntetésével, kisdédovódáink szaporítása, realiskola, mintagazdászati, egyházaink vagyoni állpotának gyarapítása, stb. mindezekhez más helyeken csak községi adó kivetése által juthatni; itt önkint

ajánlkozik a bár nem nagy, de folytonosan biztos jövedelem, melyből községi adó nélkül is, a még nélkülözöttekhez apránként alapot teremthetünk. Csak egy jó órában jövő elhatározásra van szükség, hogy mindez lassankint életre jöjjön, s ne legyen okunk pirulni, midőn sokkal kisebb városokban már készen találjuk nagyrészt azon intézeteknek, melyek megalapításához mi még hozzá sem kezdünk.

De térjünk át javaslatommal szorosán egybefüggő azon kérdés megfajtására: miből lenne az ingyeniskolák tanítói fizetése fedezendő?

A főtanodában levő elemi iskoláknak a városi pénztárból évenként 3000 frt adományoztatik, ebből — ha más célra nem fordítatik, — az ottani elemi tanítók fizetése bőven kitelik. A most meglevő 10 leánytanító-fizetése — a tandíjak megszüntetével legalább 500 ftra fölemelendő. A még felállítandó 13 utczaelemiiskola tanítói nézetem szerint legkönnyebben a helybeli főiskolából, — mint a vidék rektorainál szokás, — időről időre lennének meghivandók; talán nem tévedek, ha azt hiszem, hogy ezen tanítói állás az iskolát végzetteknek jótéteményül, s jövőd pályájokra mintegy átmenetül szolgálhatna. Részökre 500 frt évfizetést elegendőnek tartanék. — Erősen táplál a hit és meggyőződés, hogy valamint legközelebb a gőzmalomtársulat — mint e pályán uttörő, — az ingyeniskolák tanítói fizetése pótlására 600 ofrt alapítványt tön s remélhető, miszerint e szent alapítványt időről időre gyarapítani fogja: úgy városunk több önálló társulata, sőt magánosok is, föllekesülve a népnevelés fölvirágoztatását kitűző eszmétől, adományaikkal ha késni is, de végképen elmaradni nem fognak. — Régi időkben dicséretes szokása volt a lakostársak végrendeletei ünnepélyesítésére meghívott utcza szénatörnek s esküdtjének, kegyes emlékezetébe hozni a végrendelezőknek az egyházat, iskolát, kórházat stb. s ily módon lassankint szép összegű kegyes adományoknak voltak közvetlen eszközlői; ha az illetők e kegyeletet ismét gyakorlatba hozzák, általa a szent ügynek igen sokat használhatnának.

De minthogy nem lehet oly vérmes reményünk, hogy az alapítványok s kegyes adományok — bármily szép összegekben történnének is, — az évi kiadás tökéjét előteremteni bírnák: véleményem szerint az egyház közgyűlése által elvben már egyhangulag kimondott egyházi tartozás fölebbemeléséből várhatni az egyedüli alapot, mely a tanítók fizetését évről évre fedezheti.

Tudom, érzem, mert vérünkben van, minő nehézséggel jár a már megszokott terheket még magunk arányban saját zsebünkben fizetni; el lehetünk rá készülve, hogy lesznek, de remélem, nem számosan, kik az egyházi tartozásnak bár az ingyeniskoláztatás föltételével egybekötött fölebbemelésé ellen is észrevételeket teendének, talán egyelőre ki is kelnek. Egyiknek már felnőttek, másoknak épen nincsenek gyermekei, kik az ingyeniskoláztatás jótéteményében részesülhetnének, s miért fizetne ő (— mondhatja —) a mások gyermekeiért? ez inkább fizeti gyermekeiért a néhány frt tandíjt, ameddig t. i. iskolába járnak, mintsem életfogytig adjon nagyobb egyházi adót; amannak van ugyan számos gyermeke, de miért jártna iskolába, mikor ő maga sem járt soha? ily s ezekhez hasonló megjegyzések bizonyosan nem

fognak elmaradni; de azért nem kell csüggednünk, sőt lassankint felvilágosítanunk a lévelgöket s talán rossz akarat által félrevezetettek; lehetlen, hogy végre be ne lássák, miszerint például ama szegény apa, ki most 50 krt. vagy 1 frt egyházi tartozásán kívül csak 4 gyermekeért is 64 frtnál többre menő tandíjt kénytelen fizetni, ha azokat rendszeren 4 évig iskolába járattja: az ingyenoktatás életbe léptével körülbelül a régi összegű egyházi tartozást fizetendő, s valamennyi gyermeke s unokája díjnélküli oktatásban fog 4 évig részesülni; nem képzeltetni, hogy ama gyermektelen, különben meglehetősen vagyoni lakostársunk, ki egyelőre nem bírta belátni s felfogni, hogy miért fizessen ő a más gyermeke oktatásáért, — később meg ne bánná gondatlanul kiejtett szavait, midőn látni fogja, hogy számos gyermekkel megáldott szegénysorsu szomszédjának fia s leányai minden díj nélkül jó kedvvel járnak iskolába s nem fog-e jól esni, (— ha ugyan keresztyén szív dobog kebelében, —) hogy azok neveléséhez s jó emberekké képezéséhez, egypár meg sem érzett forintjával ő is járulhatott; nem gondolhatni, hogy el ne szégyenelné magát iskolába soha nem járt azon szívtelen apa, ki attól saját gyermekeit is elvonni akarta, ha majd a hatóság által kényszerítve iskolába adott kis fia vagy leánya ajkairól hallja legelsőben, az istenről tanult szent fogalmakat s a keresztyén ember kötelességeit.

Szóval, az előállható akadályokat, ellenszenvet, keresztyéni türelemmel fogadván, rövid időn elenyészőknek higgyük és reméljük, annyival inkább, mert teljesen meg lehetünk győződve a nép által választott egyházi képviselők tapintatáról, hogy józan belátással s megfontolva hozandó határozatban, az egyházi tartozás főlebb emelésénél a lehető legigazságosabb arányt fogják megállapítani. Mi lenne ez igazságos arány, ebbe jelenleg, miután annak tervjavaslatával egy szakbizottmány bízott meg, bővebben bocsátkozni nem akarok, annyival kevésbé, mivel e tervezetet az utcai iskolák száma, úgy az elemi tanítók fizetése végleges meghatározásának okvetlenül megelőznie kell; — mostan tehát csak azon ohajtásnak engedek itt helyet, vajha a mostani egyházi tartozás legkisebb összege, legszegényebb lakostársainkat illetőleg, a főlelemés esetében is körülbelül azon mennyiségben megmaradhatna.

Ezzel befejezem lelkem mélyéből, s tiszta meggyőződésből merített nézeteim előadását s nem marad egyéb hátra, mint jó szándékból tett igénytelen javaslatomat mindenrendű lakostársaimnak felebaráti figyelmébe s gondjaiba a legmelegebben ajánlani.

Komlóssy Imre.

Vasut.

A pest-szolnoki és a tiszavidéki vasut létrejött előtt, Debreczen felé volt legegyszerűbb és természetesebb útja az Erdélyből vagy Nagyváradról Pestre és onnan visszautazónak; Brassó, Kolosvár és Nagyváradról jöttében, Debreczenen keresztül járt a Biasini gyorskocsija is, — e közlekedés azonban a vasut által most másfelé van terelve. Abban az időben, mikor aki Magyarországon járván, hegyaljai szüretet és debreczeni vásárt nem látott, semmit sem látott: sáron, vizen keresztül, vagy ahogy lehetett, homokon is megfordultak nálunk a felvidékekről szintugy, mint Erdélyből.

Említett vasutak alakja miatt azonban ma holnap mind a világra nézve feleslegessé válunk.

Megkérdezték ugyan a debreczeni kereskedelmi és iparkamara véleményét a tiszavidéki vasut létesítése előtt, ennek iránya felett, de ugylátszik csak azért, hogy annak tanácsát ne kövessék, és nehogy ugy fektessék amint a czélszerűség és Debreczen érdeke megkívánná s került legyen bármibe, ugy összevissza csavargatták e vonalat, hogy most minden jelentékeny várostól és vidéktől távolabb esünk, mint valaha.

Pest ezelőtt tengelyen 24 mértföldnyire volt hozzánk; most vasuton mintegy 36 mértföldnyire van; Aradnak csak ugy tarthatunk egyenesen, ha a pesti görbe ut felét előbb megjártuk és megfizettük; ezenkívül magunkat Szolnokon kialszszuk; temesvári

utazásunk meg épen Czegléd és Szeged felé kerülésünket feltételezi, melynélfogva a vasut oda majd két-annyi, mintha egyenesen menne; végre Nagyvárad, melyhez ezelőtt oly közel éreztük magunkat, Erdélylyel együtt végkép elszakítottatott tőlünk, — s viszont mi végkép elkülönítettünk Nagyvárad és Erdélytől, mert sehogy sem bírnunk most már azon érdeklél az onnan utazókra nézve, hogy Pest felé haladtukban Püspökladányból felénk vissza forduljanak.

Miskolczhoz való viszonyunk még legkevesebbet szenvedett; de itt meg az a baj, hogy Kassára nem mehetünk, és Kassa nem jöhet hozzánk a Miskolczra való nagy kerülés és ennek költségei nélkül, meg az, hogy ha egyszer a miskolcz-pesti vonal kiépül, akkor Kassa, Felsőmagyarország és Galicziára nézve végkép megszününk létezni s járhatjuk azután Püspökladánytól Miskolczig, egyedül mi debreczeniek a tiszai vaspályát, melyen — csekély kivételek leszámításával — senki másnak járója nem lesz.

Mind ezen nem segít a nagyvárad-brassai, a nagyvárad-csabai vagy aradi vonal majdan létrejött sem. Erdélyből, Nagyváradról, Csabáról az elfalazottságunkhoz jutás egyaránt görbe uton fog megeshetni, ha e lehető legrosszabb helyzet valamennyire ki nem egyenlítettik

vagy az erdély-nagyvárad vasutnak Pocsaj, vagy Marján át Debreczenig kinyújtása által;

vagy azáltal, hogy a tervben levő alföldi keresztpálya, maga részére a Debreczen és Békésmegye közötti közlekedést biztosítani akarva, végpontul Debreczent tűzné ki magának;

vagy végre azáltal, ha a tiszavidéki vasuttársaság a debreczen-nagyvárad, minden körülmény közt természetes vonalt, akár Pocsajon vagy Marján keresztül, akár csak B. Ujfaluig kiépítetteti; akár a Püspökladány és B. Ujfalu közti vonal felhagyásával, — mely vonal miatt ugyis külön személyzetet tartani, és külön fizettetni kénytelen, — akár pedig annak felhagyása nélkül.

Annál, ahogy most van, még az is jobb volna, ha mi Pestre szándékoztunkban, Nagyvárad felé kerülésünk, mert így legalább lenne város vagy vidék, amelyhez vasutilag tartoznánk, p. o. Erdély, Nagyvárad, Békés. Ezen esetben, — melynél különben csak a mostani rosszabb, — egyvégtében futhatna a tiszavidéki társulat gőzöse is Kassától Czeglédig, megszakítás nélkül.

Ha az említett három különféle társulat egyike sem segíthetne, vagy segíteni nem akarna kizárt helyzetünkön, akkor az a kérdés: nem kell-e magunknak minden áron egy, Debreczent Nagyváraddal, Erdélylyel s az alföldi keresztpályával összekötő vasutat létesítenünk? javunkra mind magunknak, mind az általános forgalomnak, nemkülönb az említett pályák érdekében.

Kisérjük meg erőnket, ne hagyjuk el magunkat. Azokat kik a kezdeményezésre hivatottak, különösen a tiszavidék kereskedelmi és iparérdekeit képviselő debreczeni kereskedelmi és iparkamarát felkérjük: igyekezzenek módot találni arra, hogy természetes összeköttetések végkép el ne enyészsenek, mert különben „kamara i kerület“ alig jelentene egyebet, mint az e kerületben fekvő nevezetesebb városok egymás által kikerültetését. — a —

Közélet.

— Vásár alkalmával megszoktuk a tolongást; a mostani vásár azonban nagyon kegyesen viselte magát e tekintetben, és sérelmünk csakis a nagyszámu eladók miatt eshetik vala, mert vásárunkon csakugyan több volt az áruló, mint a vevő. Könnyedén mozoghattunk azért is, hogy zsebünket a pénz nem huzta le; ezüst és aranypénzeket sem vittünk vásárra, mert az ágio mármár kimenni látszik a divatból, és a csengő pénz nem bír többé reánk annyi ingerrel, mint mikor még megtakarított aranyaink felértékéből vehettük meg kedveseinknek a vásárfiát. Igaz, hogy — vigasztalásul — az ágioval együtt az arany is eltűnt erszényeinkből. — Hanem mindennek megvan a jó oldala. Így: mert nem volt tolongás, nem félhettünk a külsővásár hosszában ásitó árokba sodortatástól, mely isten tudja mióta és meddig hirdeti gondatlanságunkat; mert nem volt pénzünk, nem félhettünk a tolvajoktól; s mert nehezen jut mindenre, nem kellett órákig várakoznunk a híres fonatosért, mely egyéb-iránt napról napra soványodik és megy össze. — Ezek voltak a külső benyomások, melyektől szabadulni akarva otthon egyéb nyomásoknak lettünk áldozatai. Ugyanis elővettek kicsinyek és nagyok, fiúk és lányok, még a cselédség is fellépett az új benyomása alatt vásárfiáért; s a kedves, hamis nőcske? Miután

A mai világnak rettenetes kintja

Ha tuczatjával nincs kalap s krinolinja:

Ó vásárfiában vett egy mézes tányért,
S krinolint, kalapot kért ez adományért.

Mit tehattunk, kimentünk a vásárba és zsebünket kiürítve, sajnálkozva tértünk haza, hogy magunknak csak egy árva pipát sem vehettünk, melyből a világ szeme közé füstölhettünk volna. — Azonban a sors nekünk is meghozta a vásárfiát, mely nem volt egyéb, mint egy tökéletesen felszerelt katona, de nem mézes tésztaból, hanem baiganéttal és adóczédulával fegyverkezve. Tehát ismét fizetni... de miből?... Egyetlen fejős tehenünkben öszpontosult minden reményünk, s azt kihajtatván, nagy nehezen potom áron el is adtuk. — Ez alkalommal tapasztaltuk, hogy a czifra ökröknek, bármily szép czimerök legyen is, nincsen kelete; valamivel több a tinóknak, mert ezekről mégis csak reméli az ember, hogy valamire taníthatja; legtöbb az oly igavonó baromnak, mely engedelmesre van szoktatva. Még a számár sem kapós s a szegény juhász, kinek nem csekély önmegtagadásba került málhahordozóját áruba bocsátani, tapasztalható, hogy a számárnak is csak kéjbecsára van, azaz leg-többet ér magának s okos ember óvakodik tanyáját ily álorszlánnal megfertőztetni. — Ily tapasztalásokkal gazdagodva, haza ballagtunk, kifizettük az adót s efeletti örömeinkben annyira elérzékenyültünk, hogy sétánk folytatására nem éreztünk többé kedvet magunkban, s idegen kuffóból tudtuk meg még az oly híreket is, hogy például egy kabai izraelita kezéből 10,000 frtot csent ki egy hitsorsosa, kit másnap sikerült — szerencsére a pénzzel együtt — elcsipni, s hogy egy aradmegyei hajdukáplártól, gyanus körülmények közt 18 kávé, 9 evő és 3 tejszedő ezüst kanalat foglaltak le; D. F. — A. M. — A. T. és K. I. betűkkel jegyezve. — Ezeket illetné meg az executio.

— A magyar tudós társaság e héten tartott közgyűlésében a többi közt Csányi Dániel és Kallós Lajos helybeli főiskolai tanárok, ez a törvénytudományi, auaz pedig a math. osztályba levelező tagul választattak.

— Többször el volt már mondva ugy magán körben mint nyilvánosan, hogy a színházba és színházból haza járó kocsikra nézve, melyek a gyalog közönséget a burkolatról, különösen sáros időben egészen leszoritják, rendszabályt kellene életbe léptetni. — Ugyisintén nagyon helyén lenne, ha az illetők figyelme a nagy-templom és péterfia közti tévilágtalanságán, néhány lámpa alkalmazásával mielőbb segítene. E figyelmet az ott naponta eljáró nagy közönség valóban megérdemlené.

— Ugy értesülünk, hogy városunkban most már a férfiak is alakitnak kiházásító-egyletet, 200 frtos jutalékra. — Habár a házasság égben köttetik, ezek a földi jutalékok aligha ártnak szaporodásának.

— Zenedénk elnökéhez folyvást érkeznek a megválasztott tiszt. tagok részéről oly levelek, melyek a nemzetnek ez intézetünk iránti érdekeltségét melegen tolmácsolják. E pillanatban Simonffy Kálmán levele fekszik előttünk, melyből érdekesnek tartjuk — miután az egész nem közölhetjük, — e kivonatot közölni:

„Debreczen második város az országban, de ha szilárd akarata s kitartása van: az igazi magyar zeneszet terjesztése szempontjából első lehet. Hivatva van erre földirati helyzete, magyar zene iránti műérzéke s hazafias lelkületénél fogva. — Zeneszetünk bölcsőjévé válhatik s higyjék el uraim! egy ily életre való és gyönyörű gyermeknek büszke öntudat, ringató dajkájává lehetni.“ stb.

Adja Isten, hogy zeneegyletünk vezetőinek igyekezete jó sikerü legyen s a nemzetnek hozzá kötött reményei teljesüljenek.

— Az irodalmi sikeres tevékenységük és áldozatkészségükről ismeretes Telegdi K. László és Lajos testvéreknek édes atyjok: Telegdi Kovách László folyó hó 15-kén reggel hunyt el 71 éves korában, és 17-kén szombaton temettetett el. — Béke hamvaira!

— Most vásár alatt a helybeli előljároság mintegy 4—5 mázsa hamisítványt tartóztatott le, mely szegedi szappan név alatt árultatott, de tetemes részben federweisz és egyéb hamis anyagot tartalmazott. — Az ily körülmény természetesen sokat árt az áruforgalomnak, s nem lehet csodálkozni, ha például ez eset miatt tartózkodva vennék az egykor nagyhirű szegedi szappant.

— Egy szomszéd helységből — a nevét jónak látjuk elhallgatni, de netalán kétkedőknek bővebb felvilágosítást adhatunk, — azon hiteles értesítést veszszük, hogy az előljároság a „Politikai Ujdonságok“ at jártni akarván, e czélra 5 ofrtot tett az előleges költségvetésbe. Ez öt frtot a felsőbb hatóság kivereskrétázta, ellenben szigoruan meghagyta, hogy a község részére a „Független“ hordattassék. Ára pedig a „F. n.“-nek 15 frttal több mint a „P. U.“-é.

— Reszler színészársulata jelenleg Floto w „Stradella“ cz. szép dalművét tanulja, mely Baráthy jutalmul nem sokára színrekerülend.

— A szomszéd Nagyváradon megjelenő „Bihar“ szerkesztője: Györffy Gyula „Az újév napján“ című czikke miatt szekesztői tisztétől elmozdított s hadi törvényszék elé állított. A lapot ideiglenesen kiadója: Hollóssy Lajos szerkeszti.

— A debr. kertészeti egyesület gyümölcskiállítási csarnokában, koronkint tartott gyümölcsizelés és észlelések eredménye:

1862. november 15-án izlelt és észlelt gyümölcsök.

Duhámel téli rózsakürtője, Glockertől, nagy gyümölcs; semmi jelességgel nem bír.

Fürst téli magoncza, Glockertől, jegesedve tul ért nagyon kásás.

Téli császár körte. Szabó Bálintól a posta kertből; közép nagyságú keményhéjú, nem puha husu, nem a legjobb izü. Hosszú sárga téli körte, Glockertől, közép nagyságú, elég leves, tulérés miatt kissé kásás, nem finom izü.

Ámbra körte. Szabó József tanítótól a varga kertből; kisebbszerü körte, elég leves, finom izü, a héjában kevés buzóság, de héjának vastagságánál fogva tartós; fája szaporításra ajánlatik.

Koloma izletes téli vajkörteje. Közép nagy, bő nedvü, cukros édességü, kellemes izü gyümölcs, szaporításra méltó.

Téli vajkörte. Glockertől, közepszerü nagy; nem eléggé érett, keményhusu, kásásságra hajlandó, igen közönséges izü, de elég leves.

Soutman vajkörte. Waltertől, kised gyümölcs, bőnedvü, olvadó, jóizü.

Angolhosszu zöld télkörte. Waltertől, kised; gyümölcs, tulérett, némi muskutatályossággal, tulérelltsége miatt nem volt észlelhető. (Folytatjuk.)

Beküldetett: 1. Előfizetési felhívás. Simonffy Kálmán „Dalvirágok“ címü 40 magyar zenemüve. — Előfizetési ár 2 frt, mely márczius 15-ig Pestre Szalay Alajos ügyvéd urhoz (Fehérhajó u. 7 sz.) küldendő be.

2. „Hajdusági naptár.“ 1863-ra. Szerkesztette és kiadta Telegdi K. Lajos-bizománya. A szokott naptárrészen kívül helyi történelmet, szépirodalmat Losonczy L. B. Papp L. Oláh K. Orbán Pető s másoktól és apróságokat tartalmaz. Ára 1 frt.

Színház.

Jan. 9. „A eszmadia, mint kísértet“ Szigethy népszinműve. Zöldy (Sas István) kitünö eszmadiamester.

Jan. 10. „Orpheus a pokolban“ Offenbach vig melodráma. Legtöbb érdeme volt ma Fehérváry: mint rendezőnek, ki előadás végével ki is hivatott. Ez egyébiránt nem azt teszi, hogy a többi szereplők is dicséretet ne érdemelnének. Tele színház.

Jan. 11. „Kun László“ Dobsa 5 felev. tragoediája. Közönség szép számmal.

Jan. 12. „Báléj“ Auber 5 felev. dalmüve. Ezt dalmüvészeink rendszerint jó kedvvel és sikerülten adják. Ma is több kielégítő rész volt benne. Így a Baráthy, Mezei és Gerecs közt terzetto vocalrésze szépen sikerült s a többiben is több sikerült momentum, megrovando pedig alig volt. De mjén M. (Adverson) igyekezék tagjainak mozgékonytágot s arczának kifejezést szerezni mert különben kimüveltetésre alkalmas szép hangja hatástalan maradand. — Az álarcos jelenet általános derültséget okozott a teli színházban.

Jan. 13. „A falusiak.“ — Zöldy Róza Irma naiv szerepét sok természetességgel adta s ismét bebizonyítá, hogy folytonos tanulmányozás mellett a legszebb szinpadí jövőre számíthat. Nem ismételhették azonban eléggé, hogy beszédszerveinek nagyobb folyékonytágot igyekezék megszerezni.

Gazdászat, ipar s kereskedelem.

Debreczen jan. 15. Az országos vásár dereka: az apró eladás, a termény és kézművek vására s a baromvásár ezuttal, emberek emlékezete óta a legroszabb volt.

A vidéki aprókereskedők közül azok, akik fizetni nem tudtak, vagy nem akartak, már vásár előtt teljesen elkészültek, mert ami vagyonuk volt, eleve elexequáltatták s eltakarították eladási helyiségökből. Találkozott olyan falusi kalmár is, aki fizetni akart ugyan valamit, de csak azon számításból, hogy így annál többet vihessen el hitelbe, a vevők nélkül ácsorgó

nagykereskedőktől s lehető sok portékával legyen szerencséje fizetéstehetlenné változni. Hogy micsoda mértékben tettek a vidéki kalmárok a nagykereskedőknek váltótartozásaikra nézve eleget kész pénzzel fizetéssel: azt a vásárt követő csődök száma fogja legpontosabban jelezni; egyébiránt annyit tájékozásul állíthatunk, hogy a nagykereskedőknél az ezen vásáron lejárt tartozásoknak legfelebb felére teljesített készpénzfizetés. — A vidéki aprókereskedők pénzütségének egyik oka, hogy a dohánybeváltás még el nem kezdődött.

Vidéki mester emberek alig voltak láthatók a vásáron s helybeli is kevés rakodott ki, minthogy falusi emberek nagyon kevesen jöttek s emiatt az életvásár is rendkívül csekély volt. Legtöbb volt pesti ruha kereskedő; de ezek nagyrésze, uti költségét sem árulta ki, miután a birtokos osztály otthon maradt, hogy az adó első részlete összezsínálására törekedjék.

Életnemekből csupán a rozsból történt tetemesebb, egyébiránt a lehetőséghez képest csekély eladás; a buza forgalom azon néhány száz köbölre szorítkozik, melyet az „István“ gőzmalom vásárolt; a többi életnem csaknem egészen elhanyagoltatott.

A favásár teljesen pusztán maradt, s fa edény nyel is csak vagy ötszeker érkezett; csupán a cserépedényes szekerek valának jelentékeny számmal, a gazdasszonyok állandó szükségére számítván töredékeny áruikkal.

Az erdélyi fagygyu mázsája 34—35 frért, a gyertyaé 35—36 frért kelt, a szappan ára pedig 20—22 frt közt váltakozott, aszerint, amint a vevő kisebb s nagyobb mennyiséget vásárolt.

Szilvapálinkát leginkább zsidók szállították, de épen nem kelt; tiszaháti termesztő három szekérral hozott.

A sertésvásár már vasárnap délben elkezdődött, de vevő sehonnán sem jelentkezett.

Marha és ló vásár, egyébkor sincse vásáron nagy, most még a szokottal is csekélyebb volt; a behajtott marhák elég jó husban látszottak lenni, az eddigi telelés még nem csigázta el. Volt néhány falka hizott göboly is kiállítva, de ebből is kevésnek akadván vevője, tovább hajtották eladás végett; és ideben a vásár alatt szerdára már át sem nyult a baromvásár.

Az eső, vásár hétfőjén délután jól neki eredvén, ez a mutatkozó kis vásárt is szétkergette; s a cserpögő idő kedden is és folytonosan tartván, a teljesen felbomló uttöli félelem miatt mindenki sietett hazafelé.

E második héten a szalonna ára mázsájánál 1 frtal emelkedett, úgyhogy a mázsás sulyu szalonnának 22—23 frért keltek.

Érmihályfalva, Jan. 8. — Itt minden héten van barom és sertés vásár; négyszer egy évben pedig igen népes országos vásár, melyeket a baromvásárra nézve a kunságból sőt Pest és Fehérmegyéből is látogatnak. — Jelenleg a barom és sertés ára alant áll, és üzlete pang; félig hizott sertésért ma nem adják meg azt az árt, melyért az őszön sovány állapotában megvették volna. A szarvasmarhának sincs kelendősége; takarmány szüke miatt sovány, silány levén a teletetés, kevés a szép husu marha. A hó elmentével a széna ára nagyot esett, ami sok gulya és juhtulajdonosokra nézve vigasztaló. Egyébiránt általános a panasz a pénz szüke miatt. Nincs kelendősége semminek, csak kis mennyiségekben szabadulhat — úgy szólván — a gazda pénzérő árucikkjeitől. — Mai betivásárunkon a paszuly köböl 7 frt, a köleskása vékája 2 frt 80 kr. (A többit l. alább. Szerk.)

N. Szalonta, Jan. 9. — Közönséges betivásárainkra rendes körülmények közt mintegy 100—150 k. buza, 50—60 k. zab, ugyanannyi tengeri és 30—40 k. árpa szokott szállítatni. Országos vásárkor egy-egy czikk 4—5-ször annyi mérvben; néha sertés és szarvasmarha igen szép mennyiségben. — Mai betivásárunkról következő árak jegyeztek be: egy pár ökör 150—160 frt, egy tehén 30—40 frt, szalonnás anyadisznó 30—35 frt, sovány anyasertés 14—16 frt, egy pár zsiros süldő 25—30 frt, sovány 12—14 frt, új szalonna mázsája 22—24 frt, egy itezé zsir 40 kr, egy k. paszuly 8 frt, lenese 8 frt, egy szekér szalma 10—11 frt, széna 30—32 frt, egy öl tüzifa 4—5 frt.

Margitta, Jan. 8. — Mai heti vásárunk piaci közép árai a következők: Egy mérő kolompér 1 fr. — kr. Lenese 5 fr. — kr. — Kása 6 fr. — kr. — Paszuly 3 fr. — kr. — Egy öreg eseber ó bor 8 fr. — kr. — új bor 5 fr. 20 kr. — Egy itezé zsir 40 kr. — Ser 10 kr. — Pálinka 20 kr. — Egy font sertés-

bus 16 kr. — Marhaus 11 kr. — Szalonna 21 kr. — Szappan 30 kr. — Fagygyugyertya 40 kr. — Egy öl keményfa 7 fr. — Ágfa 5 fr. — Egy 10 fontos részlet széna 20 kr. — Szalma 6 kr. — Közép testü ökör 65 fr. — Tehén 36 fr.

A szerkesztő izenete.

A „Tanodai Lapok“ t. szerkesztőjének. — Ön közelebbi izenetéből könnyen azt gondolhatná valaki, hogy mi különösen kerestük az „Idők tanujá“ való esereviszonyt. — A dolog úgy áll, hogy kiadóhivatalunk minden lapnak, még olyannak is, mely hirdetésnél egyebet nem közöl, küldött az első számból. Kivétel önöknek nézve sem történt, s mi, mint bármely más lapnak, önöknek is szívesen küldtünk volna példányt eserebe, de miután a esereviszony önöknek oly roppant áldozatba kerül: szívesen lemondok a „Tanodai L.“-ról is, melyet ezentul küldeni nem kérek. — Kaszinókn, melyet ön könnyelműen sért, hiszem, hogy bir elég önézettel, e sértést vagy megtorolni, vagy elhallgatni. Én szerényebb tagja vagyok ez egyesletnek, hogyseni védelmét magamra vállalhatnám.

A „Koszoru“ t. szerkesztő-kiadójának. — Ön becses lapját, itteni szép számu előfizetői rendtelenebbül kapják, mint bármely más lapot. Van olyan is, aki — e sorok írásig — még nem kapta. Kérem intézkedni, hogy a lapokat mindenki rendesen megkapja; különben, bármily örömmel karoltuk fel vidéken ön vállalatát, könnyen akadhatnának oly előfizetők, kik a viszonyt megszüntetnék, mint ön hasonló ok miatt, a esereviszonyt velünk szegény vidéki lapokkal megszüntette.

A „Nemondjátok hogy költő vagyok“ — „Anyám a lég“ kezdetü versek s az a Schillefordítás, melyben kétszer előfordul, hogy: „Jövel szép kosriddal,“ — nem adhatók.

Kiadó: a debreczeni Színügyegylet.
Szerkesztő: Illésy György.

59^{dik} ÁRJEGYZÉK

az „István“ gőzhengermalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett, osztrák értékben, hitelezettség nélkül.)

A. asztali dara uagy szemü	14 frt.	40 kr
B. ugyanaz apró	14	40
C. dara közepszerü	12	40
0. királyliszt	13	40
1. lángliszt	12	20
2. montliszt	11	—
3. zsemlyeliszt	9	80
4. fehérkenyérliszt 1-ső rendü	8	—
5. ugyanaz 2-dik	7	—
6. barnakenyérliszt	5	40
Kétszeresliszt	6	30
Rozsliszt 1-ső rendü	7	20
Rozsliszt 2-dik rendü	4 frt.	80 kr.
00. árpakása	14	—
0. árpakása	13	—
1. árpakása	11	—
2. árpakása	9	—
3. árpakása	6	50
4. árpakása	6	—
Árpaliszt	2	40
Dereze	2	40
Lábliszt	2	40
Korpa	2	—
Buzaalj	2	80

Mindeu zsákért 1 frt. 5 kr. lefizetendő. E betétet azonban a vevő visszakapja, ha a zsákot, az elvitel számított legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül, bérmentesen visszaszállítja.

Debreczen 1862. Nov. 6.

Piaczi közép árak.

	Buza.		Kétszeres.		Rozs.		Árpa.		Zab.		Tengeri.		Marhaus.	Időjárás.	Irányzat.
	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.			
Debreczen. 1863. Jan. 15.	3	20	2	50	1	90	1	50	1	40	2	10	16	E két rovat betöltésére kéri- vátot betölthetik ily kifejezések: jükk t. tudósítóinkat. — A ki- fejezésekben rövidséget o- lendület“ — „élénkség“ — hajtunk p. o. az időjárást e- „nagy élénkség“ stb. sőt egyes léggé kifejezik e szavak tárgyakra nézve különbséget is „kedvező“ — „folyton tartó tehetni itt, p. o. „buzába élénk- eső“ — „gyenge esőzés“ — ség, egyéb életnemüekben pan- „roszidő“ stb. sőt „nagy sár“ gás, egyéb czikkeben lendület“. Szerk. „rosz ut“ is elférnek e ro- vatban. — Az „irányzat“ ro-	
Pest. 1863. Jan. 15.	3	85	—	—	2	60	2	10	1	55	2	45	—		
Nagyvárad. 1863. Jan. 13.	5	65	2	65	2	50	1	90	1	60	2	10	17		
Diószeg. 1863. Jan. 13.	3	—	2	50	2	10	—	—	1	50	2	10	11		
Érmihályfalva. 1863. Jan. 15.	2	80	2	40	2	—	—	—	—	—	1	90	—		
H. Bösörmény. 1863. Jan. 12.	3	20	—	—	2	10	1	60	1	50	2	26	15		
Tokaj. 1863. Jan. 16.	5	50	2	80	2	40	2	—	1	20	2	40	14		
B. Ujfalu. 1863. Jan. 16.	2	60	2	10	1	90	1	50	1	25	2	15	—		
Margitta. 1863. Jan. 9.	2	50	2	20	2	—	1	50	1	20	1	80	11		
N. Szalonta. 1863. Jan. 9.	3	25	2	60	—	—	1	60	1	50	2	50	—		

Bécsi börze. 1863. Jan. 15 — Egy es. arany 5 fr. 47 kr. — 0 fr. 00 kr. — Ezüst 113 fr. 00 kr. — 00 fr. 00 kr.

Kimutatása

a csász. kir. szabadalm. tiszavidéki vasut üzlet-bevételeinek.

1862. Az üzletben lévő vonalok hossza 78 1/2 mérföld	Utazók száma	B e v é t e l									
		Uti podgyász gyors és teheráru		Személy szállításért		Á r u k é r t				Összesen	
		máza	lft.	forint	kr	lft	kr	lft	kr	lft	kr
December . . . havában . . . Január 1-től November végéig	22,934	397,926	57	52,049	15	4,415	95	117,323	94	173,789	04
	402,434	5,333,282	09	1,048,898	57	60,072	31	1,562,632	19	2,671,603	07
Összesen:	443,358	5,731,208	66	1,100,947	72	64,488	26	1,679,956	13	2,845,392	11
1862. Az üzleti vonalok hossza 78 1/2 mföld											
December . . . havában . . . Január 1-től November végéig	27,586	659,837	84	63,520	31	5,893	90	179,964	98	249,379	19
	463,280	6,816,355	86	1,126,773	06	78,438	56	1,958,283	07	3,163,494	69
Összesen:	490,866	7,476,193	70	1,190,293	37	84,332	46	2,138,248	05	3,412,873	88

A cs. kir. tiszavidéki vasut Igazgatósága.

M E N E T R E N D

a tiszavidéki vaspályán. — Érvényes az 1862 3/4 téli havakra.

I. Kassa és Nagyváradi felé		II. Arad felé		III. Kassa és Nagyváradi P. és Bécs felé		IV. Arad P. és Bécs felé	
Bécs ind.	8 óra — perc este	Bécs ind.	8 óra — perc este	Kassa ind.	5 óra — perc reg.	Bécs ind.	8 óra — perc este
Pest „	6 „ 25 „ reg.	Pest „	6 „ 25 „ reg.	Forró-Encs „	6 „ 25 „ „	Czegléd „	9 „ 27 „ „
Czegléd „	9 „ 27 „ „	Czegléd „	9 „ 27 „ „	Miskolcz „	7 „ 52 „ „	Szolnok „	10 „ 27 „ „
Szolnok „	10 „ 27 „ „	Szolnok „	10 „ 27 „ „	Tokaj „	9 „ 35 „ „	Mező-Tur „	12 „ 34 „ délu.
Püsp.-Ladány „	1 „ 26 „ délu.	Mező-Tur „	12 „ 34 „ délu.	Debreczen „	12 „ 12 „ délu.	Csaba „	3 „ 3 „ „
Debreczen „	3 „ — „ „	Csaba „	3 „ 3 „ „	Püsp.-Ladány „	1 „ 45 „ „	Arad ér.	5 „ 20 „ „
Tokaj „	5 „ 25 „ „	Arad ér.	5 „ 20 „ „	Szolnok „	4 „ 44 „ „		
Miskolcz „	7 „ 24 „ este			Czegléd ér.	5 „ 41 „ „		
Forró-Encs „	8 „ 44 „ „			Pest „	8 „ 37 „ este		
Kassa ér.	10 „ 27 „ „			Bécs „	6 „ — „ reg.		
Püsp.-Ladány ind.	1 „ 58 „ délu.			Nagyvárad . . . ind.	10 „ 6 „ déle.		
B.-Ujfalu „	3 „ 13 „ „			B.-Ujfalu „	11 „ 34 „ „		
Nagyvárad ér.	4 „ 38 „ „			Püsp.-Ladány ér.	12 „ 48 „ délu.		
				Czegléd „	5 „ 41 „ „		

A közállomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A debreczeni vásárok alatt Czegléd és Debreczen között, a cs. k. szab. osztrák állam vasut társaság személy-vonataihoz csatlakozólag, a személyvonatok naponként kétszer közlekednek.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik indulnak:

Arad—Szécheny. — Indulás Aradról naponként este 6 órakor — Érkezés Aradra naponként reggel 5 órakor. — (Az utasok félételei nincsen korlátozva.)
Nagyvárad—Kölcse. — Indulás Nagyváradról naponként este 6 és fél órakor. — Érkezés Nagyváradra naponként reggel 6 és három negyed órakor.
Nyíregyháza—Sathmár. — Indulás Nyíregyházáról vasárnap, szerdán és pénteken este 6 órakor. — Érkezés Nyíregyházára hétfőn, szerdán és szombaton reggel 2 órakor.
Nyíregyháza—Beregszász. — Indulás Nyíregyházáról naponként reggel 7 órakor — Érkezés Nyíregyházára naponként este 5 órakor.
Nyíregyháza—Nagybánya. — Indulás Nyíregyházáról hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton este 6 órakor. — Érkezés Nyíregyházára vasárnap, kedden, csütörtökön és pénteken reggel 2 órakor.
Tokaj—S. A. Ujhely. — Indulás Tokajból naponként este 7 órakor. — Érkezés Tokajba naponként reggel 4 és fél órakor.
Kassa—Lőcs. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 1 órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 és egy negyed órakor.
Kassa—Przemysl. — Indulás Kassáról szerdán és szombaton délután 2 órakor. — Érkezés Kassára hétfőn és pénteken délután 10 órakor.
Kassa—Szigeth. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 11 és három negyed órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 óra 50 perccel.
Kassa—Munkács. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 11 és háromnegyed órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 óra 50 perccel.

Az igazgatóság.

HIRDETMÉNYEK.

12441. sz.

Hirdetmény.

A cs. k. szab. tiszavidéki vasuton, a személy valamint az utipodgyász és nem fuvarkép feladott kocsi, ló és kutya szállításhoz létező 20% díj-pótlék 1863. év Január 1-jétől fogva 15%-ra leszállítatik. Többi gyors és minden fuvaráruk, a közönséges árjegyzék szerint fognak szállíttatni. Bécs, 1862 December 28.

6—3

Az igazgatóság.

A t. szülékhez!

Értésemre esett, hogy nevem alatt hamisan utánzott minőségű gilisztá-csokoládé árultatik. Hogy tehát a t. közönség alakra meglehet igen, de belszerkezetre — mitől a csalhatatlan hatás függ — az enyimet meg nem közelíthető különféle „pansolt gilisztá-csokoládéktól“ megmenekedhessék, figyelmeztetem: hogy

tulajdon készítményeknek csak azt ismerje el, melynek saját nevemmel aljegyzett göngyöle nevemet mutatja, és a mely csak is könyvecskémben jegyzett bizományosimnál kapható. Debreczenben csak is egyedül Tamássy Károly gyógyszer. és Kolbenheyer Ede wraknál, 1 darab 20 krajczár.

Króczner Ágoston s. k.
gyógyszerész Tokajban.

8—5

Eladó ház,

Nyíregyházán, a belvárosi sétátér végibe, 905-ik sz. a. esével fedett, 7 szoba, 2 konyha. 2 élős kamra, tágas kert udvarral, és ezen helyiségekhez hatóságilag megengedett, első belvárosi fürdő építhetőséggel ellátott lakház kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó. Értekezhetni ugyanott Juhász Mihály ház tulajdonosnál.

15

„BIHAR“

ezimű Nagyváradon hetenként kétszer megjelenő politikai, kereskedelmi és társadalmi lap

a biharmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye

Győrffy Gyula szerkesztése mellett, az eddig tanúsított szabadelvű irányban jövő januárhó 1-től kezdve második évi folyamába lép.

Előfizetési árak:

Egy évre 10 ft. fél évre 5 ft. évnegyedre 2 ft. 50 kr.

Az előfizetési összegek alólírt kiadóhivatalához bérmentve küldendők.

A „Bihar“

kiadó hivatala. Nagyváradon, Sasuteza 12. sz.

1—2

2000 pár

Ringauf-féle női- és gyermekecipő,

van alólírt kereskedésében leszállított áron eladás végett letéve.

Ugyanott bálai koszorúk és bouquetek, nagy választékban

Ifj. Csonka Dániel.

Raktára Stenczinger Károly ur háza alatt.

kaphatók.

14—3

SZEPESY ANTAL

norinbergi és diszáru kereskedésében nagy választéku

farsangi idény cikkek

a t. cz. közönség figyelmébe ajánlatnak u. m:

1-ször. **Báli cikkek:** elősmert jóságú prágai glacée-kesztyűk; báli-legyezők; diszes kézi-virágtartók; kesztyűgombolók; fej- és fejkötő-tűk; női övek és öv-csatók; aranyozott és francia broncz ing és karmantyú-gombok; chagrain-lőr és kardován báli-csizmák; báli-sarkantyú-gombbal; divatos báli-nyakkötők; álarcok illatszerek stb.

2-ször. **Kihazasítási cikkek:** finom asztali angol-kések nagy választékban; pakfong, alpaca és china-ezüst evő és kávé kanalak; leves- tejmérő- és vastagételes kanalak; pakfong, alpaca és china-ezüst gyertyatartók; czukor-szelenczék; só és ecet-olaj tartók stb. pipere-tükrök; tükrök asztalok; ablak függönyzeti diszitmények; függöny és csengettyű-húzó bojtok; szoba-szőnyegek; Ditmárféle moderateur és solár lámpák; kávéfőző-gépek; kávé-darálók; női topánok stb.

3-ször. Nagy választéku névnap és emlék ajándék disziczikkek.

4—?

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. váltótörvényszék 1862. évi júliushó 22 napján 956. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik, mikép Valics Antal nő debreczeni lakos mint felperes részére Beczner János nő debreczeni lakos mint alperestől 210 ft. váltói tartozás s járuléka erejéig lefoglalt ingóságok, nevezetesen boltbeli tartály, kesztyűkészlet, s egyéb kesztyűboltbeli javak nevezett alperesnek helybeli piacutczai boltjában f. évi januárhó 19. napján d. e. 9 órakor nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett el fognak adatni. — Mire a venni kívánók meg hívattak.

Debreczen. 1863. Január 8.

A váltótörvényszéki kiküldött végrehajtó tag

13